

Z cizích revuí.

Bulletin belge, roč. XII. (1931), únor.

Pourquoi faut-il motoriser? (Generál Semet a mjr. gšt. Willems.)

I. Autor uvádí především důvody, které vedly k motorisaci armád, je to:

1. nesnadné ochranné opatření proti plynům pro koně a značná zranitelnost spřežení;

2. větší výkonnost motoru a úspora proti koňskému potahu;

3. pokles počtu koní.

II. Aby bylo možno odpovědět na otázku, kdy a jak nutno přikročit k motorisaci armády, je nutno uvědomit si vliv motorisace:

1. na organizaci vyšších jednotek; ukázalo se, že vyšší jednotka potřebuje vždy určité doby k zladění činnosti složek různých rychlostí, zvláště k současnému zasažení do boje. Proto nutno odmítnouti překotnou organizaci a vyčkati studií, zda je výhodné motorisovat vyšší jednotky jen částečně (nový prvek jiné rychlosti, než jsou rychlosti dosavadních složek) neb úplně;

2. na cirkulaci. Motorisace vyžaduje přímých, širokých cest, bez velkého stoupání a odstranění koňského potahu, který překáží. Je třeba všimati si s tohoto

hlediska komunikační sítě a podle toho uvažovati o možnostech zasazení vlastních i nepřátelských motorisovaných jednotek a o způsobu obrany proti nim;

3. na železniční dopravu. Za války se dokázalo, že dobře organizovaná automobilní doprava (Voie sacrée ve Francii) je s to nahradit železniční. Uplatnila se výhodně při přesunu záloh (který dopoporučují autoři hlavně pro menší země);

4. na organizaci organických článků jednotek malých i velkých. Jeť ku příkladu třeba všimati si technických vlastností vozů, hlavně co se týká řízení; není jedno, zda se bude motorisovat starý typ jednotek nebo nutno vytvořit nové typy jiného složení; dále nutno přizpůsobiti dopravě zbraní dopravu velitelů, mužstva, zásob, střeliva, pojitek atd.

Tedy bude to technika manipulace jednotlivých zbraní a technika použití těchto zbraní v rámci celkové operace, která bude mít vliv na techniku výroby.

Ti, kdož mají stanoviti techniku použití, mohou postupovati dvěma metodami:

a) tím, že vsunou novou zbraň do staré organisace, kde základním prvkem je člověk a kůň, kteří mají vliv na techniku použití motoru svou rychlostí a únavou svých svalů;

b) nebo tím, že hledají plné využití vlastností nových zbraní, vytvořením nové jednotky mimo dosavadní organisaci.

K a) Metoda jednoduchá a podložená zkušenostmi. Starý typ jezdecké divise o 3 jezdeckých brigádách s jízdním dělostřelectvem měnil se postupně v nynější typ, kde vedle jezdce je cyklista, motocyklista, pěchota na autech, vedle jízdního dělostřelectva dělostřelectvo motorisované nebo na autech, lehké tanky, obrněná auta pohybují se po cestách i mimo ně. Avšak zkušenosti právě dokazují, jak často je obtížné zladiti různé prvky různých rychlostí. Tento starý typ se udržel dotud, dokud základem zůstal jezdec patrač pohybující se každým terénem. Nedávno se však objevil lehký, rychlý obrněný vůz, pohybující se i mimo cesty a nastává tedy otázka, zda se bude pokračovati v této první metodě anebo se přejde v druhou.

Co se týká pěší vyšší jednotky, zdá se, že i zde se bude pozvolna uplatňovati motor, jak to dokazují minulé manévry různých armád. To se bude odrážeti v používání pěchoty (souhra pochodujícího pěšáka s motorem), a to daleko více než v použití dělostřelectva (ať koněm anebo motorem tažené postupuje průskoky).

K b) Autoři uvádějí charakteristiku motorových zbraní a uzavírají, že:

a) již existuje lehký vůz pro průzkum pohybující se v každém terénu, lehký tank, který může být doprovázen lehkými obrněnými vozy (viz Carden Loyd), jemuž mohou býti svěřeny výzvědy, a konečně motorisované dělostřelectvo. Větší jednotka složená z těchto prvků mohla by pak míti samostatnou úlohu jezdeckých vyšších jednotek dob Napoleonových;

β) tyto nové zbraně mají přibližně stejnou rychlost, zaručující jejich vzájemné zajištění a souhru v boji;

γ) oproti starým typům jezdecké divise získaly by jednotky motorisovaných zbraní na akčním radiu, na mohutnosti prostředků, na rychlosti a na spojení telegrafii bez drátu.

Jest ovšem na biele dni, že musíme uvažovati také o možnostech obrany proti smělým výpadům takových jednotek jak při ubytování, tak při postupu a boji.

Celkem možno říci — praví autoři — že se první metoda málo osvědčila v reorganisaci vyšších jezdeckých jednotek, zato druhá metoda přináší naději na vzkříšení úlohy jezdeckých vyšších jednotek dob minulých.

Co se týká pěší vyšší jednotky, je motorisace v stadiu studií, při nichž nutno si hlavně všimati možnosti pěchoty ve spolupráci s motorisovanými prvky.